

ПРЕМА ИСТОИМЕНОМ РОМАНУ ИВАНЕ БОДРОЖИЋ

ХОТЕЛ ЗАГОРЈЕ

ГРАДСКО ДРАМСКО КАЗАЛИШТЕ „ГАВЕЛА“ ЗАГРЕБ
(ХРВАТСКА)

ПОНЕДЕЉАК, 21. ЈУН

BASED ON THE EPONYMOUS NOVEL BY IVANA BODROŽIĆ

THE HOTEL TITO

GAVELLA DRAMA THEATRE ZAGREB
(CROATIA)

MONDAY, 21ST JUNE

Редитељка: АНИЦА ТОМИЋ	Direction: ANICA TOMIĆ
Драматизација романа: ЈЕЛЕНА КОВАЧИЋ, АНИЦА ТОМИЋ	Dramatization: JELENA KOVAČIĆ and ANICA TOMIĆ
Драматуршкиња: ЈЕЛЕНА КОВАЧИЋ	Dramaturge: JELENA KOVAČIĆ
Аутор музике: НЕНАД КОВАЧИЋ	Music: NENAD KOVAČIĆ
Сценограф и аутор видео пројекција: ИГОР ВАСИЉЕВ	Set design and video projection: IGOR VASILJEV
Кореографкиња: ЛАДА ПЕТРОВСКИ ТЕРНОВШЕК	Choreography: LADA PETROVSKI TERNOVŠEK
Костимографкиња: МАРИТА ЋОПО	Costume design: MARITA ČOPO
Дизајн светла: ЗДРАВКО СТОЛНИК	Light design: ZDRAVKO STOLNIK

Улоге Cast

Ивана: ДИЈАНА ВИДУШИН	Ivana: DIJANA VIDUŠIN
Мама: КСЕНИЈА ПАЈИЋ	Mother: KSENIJA PAJIĆ
Бака: ПЕРИЦА МАРТИНОВИЋ	Grandmother: PERICA MARTINOVIĆ
Тета Славица: БОЈАНА ГРЕГОРИЋ ВЕЈЗОВИЋ	Aunt Slavica: BOJANA GREGORIĆ VEJZOVIĆ
Зорица: ЛАНА МЕНИГА	Zorica: LANA MENIGA
Марина: АНТОНИЈА СТАНИШИЋ ШПЕРАНДА	Marina: ANTONIJA STANIŠIĆ ŠPERANDA
Јелена: ИВАНА БОЛАНЧА	Jelena: IVANA BOLANČA
Наташа: ТЕНА НЕМЕТ БРАНКОВ	Nataša: TENA NEMET BRANKOV
Водитељ: ЂОРЂЕ КУКУЉИЦА	Talk-show host: ĐORĐE KUKULJICA

Представа траје 2 сата и 40 минута са паузом

The play is 2 hours and 40 minutes long,
with one intermission

СПИСАТЕЉИЦА

О књизи

У лето 1991. деветогодишња девојчица одлази из Вуковара, остављајући родитеље у граду у којем почиње рат. Роман *Хошел Зајорје* прича је о њеном одрастању током седам година прогнаништва, о непрекидној борби за неколико квадрата у којима ће живети с мајком и братом, о сталном ишчекивању вести о оцу. Али ово није мрачна књига.

Јунакињи Иване Симић Бодрожих не недостаје ни хумора ни духа, а њеном одрастању ништа од онога од чега су одрастања створена: писање писама политичарима и обилажење министарстава испреплиће се овде с дечјим нежностима и окрутностима, првим изласцима, првим момцима... као и са судбинама оних с којима је прогнаничка породица укрстила путеве, целом једном живописном галеријом ликова који верно исцртавају слику Хрватске тих година.

Главна јунакиња мења се и одраста, као и цело друштво око ње, али премда је то одрастање болно, у њему има и смеха и заиграности и – љубави. Говорећи о људима не прећуткујући, о добру и злу не именујући их, Ивана Симић Бодрожих написала је снажну и драматичну причу која ће нам вратити нешто од изгубљене невиности.

Ивана Бодрожих

Рођена је 1982. у Вуковару. Магистрирала је на студијама филозофије и кроатистике Свеучилишта у Загребу.

За збирку поезије *Први корак у шаму* објављену 2005. награђена је угледном књижевном наградом „Горан“ за младе песнике. За исту збирку добија награду Матице хрватске Квирин, за најбољег песника до 35 година. Поезију објављује у разним књижевним часописима (*Вијенац*, *Quoqit*, *Поезија*), а уврштена је и у антологију савремене хрватске поезије *Ушјеха каоса* Мирослава

Мићановића као најмлађа ауторка. Такође је уврштена у антологију Дамира Шодана *Друјом сшраном*. Песме су јој превођене на разне европске језике, а превод целовите збирке *Први корак у шаму* изашао је на шпанском језику.

Роман *Хошел Зајорје* (објављен 2010. у издавачкој кући „Профил“) награђен је наградама: Јосип и Иван Козарац (Повеља успешности); Кочићево перо, Бањалука – Београд (за изванредне успехе у савременој књижевности); Киклоп – за најбоље прозно дело. Године 2012. изашао је немачки превод тог романа у угледној издавачкој кући Хансер, те у француској Acte Sud. Роман је објављен и у Србији, те на словеначком, чешком, македонском, турском и данском језику. Према истом делу, као косценаристкиња, Ивана Бодрожих заједно с награђиваном босанскохерцеговачком редитељком Јасмилом Жбанић написала је сценарио за играни филм. Добитница је *Вечерњакове* награде „Ранко Маринковић“ (2. место) за најбољу кратку причу у 2011. години.

РЕДИТЕЉКА

Настојале смо ухватити специфичан тон романа, који је лагано иронијски и духовит, а константно се испреплиће с болним и трауматичним искуствима. Такођер нам је било битно у представи испричати и тешку интроспективну причу малог маргинализованог појединца, што тај лик у роману и јест, јер ту причу прича дјевојчица која нема право дјеловати, не може ништа учинити.

Испричана из очишта те дјевојчице, прича садржи неке од најбољих реченица које јако добро говоре не само о Хрватској него и о нашем менталитету и томе који ми однос имамо према Другима, према онима који нису у позицији моћи, немају право гласа. Тај лик заступа права свих обесправљених које најалост и данас имамо, при чему мислим на све оне људе који су на неки начин омаловажени и немају никакву сигурност у нашем друштву.

Аница Томић

Позоришна редитељка и глумица
(Загреб, 13. 8. 1980).

Дипломирала је компаративну књижевност и кroatистику на Филозофском факултету у Загребу, те позоришну режију и радиофонију на Академији драмске умјетности у Загребу. Била је стипендисткиња Амстердамске Hogeschool voor de Kunsten, те је провела семестар на ИУП - University of Pennsylvania, САД; одсек режије. Оснивачица је Theatre de femmes (аматерска позоришна трупа) која је деловала од 1995. до 2003.

Готово редовно у својим пројектима сарађује са драматуршкињом Јеленом Ковачић.

Као глумица наступа у позоришту, на филму и телевизији.

Критика

Велика и важна представа која погађа равно у срце. *Хошел Загорје* у Градском драмском казалишту „Гавела“ ауторски је пројект Анице Томић и Јелене Ковачић према мотивима истоименог романа Иване Бодрожић, с Дијаном Видушин у главној улози, која нас њежно и прецизно води у љековито откривање националног несвјесног.

(...) Гавелина представа под ауторском палицом тренутно најзрелијих и ауторски најпотентнијих домаћих казалиштараца, Анице Томић и Јелене Ковачић, огледни је примјер како се то треба радити, како отворити националну трауму, тридесет година касније, не да би копали по старим ранама изазивајући бол и фрустрацију, него да би дозволили изворно неживљеним емоцијама да се ослободе о престану нас више тровати изнутра. Умјетност лијечи, казалиште лијечи, кад је врхунско.

Сњежана Павић
(*Јушарњи листи*)

Од пете године идем у казалиште. Сад је то више од пет десетљећа. И баш никада нисам доживјела да публика с представе излази без ријечи, у потпуној тишини, тишини која свједочи доживљеном, проживљеном, али и поштовању. Тако је публика отишла с представе *Хошел Зајорје* у Гавели, прве изведбе након свечане премијере, ауторског пројекта Анице Томић и Јелене Ковачић, насталог по мотивима истоименог романа Иване Бодрожић. Велики роман тако је, након десет година чекања, добио велику представу. Било је вриједно чекања.

(...) Свих осам глумица одлично је одрадило надасве захтијевајући посао, вјерујући причи и редатељици. Много је овдје тјелесног – трке, бијега, падова, плеса, а у томе су се све глумице исказале дословно до краја својих снага.

(...) Дијана Видушин бриљира у главној улози толико да послје задње сцене у гледаатељу остаје тек мисао: „Боже, како се ова жена врати у свој живот?“ То је вјеројатно највише што глумица може постићи.

Бојана Радовић
(*Вечерњи лист*)

На сцени је бриљантна екипа Гавелиних глумица: Дијана Видушин у главној роли Иване, Ксенија Пајић како њена Мама, Перица Мартиновић је Бака, Тету Славицу игра Бојана Грегорић Вејзовић, Зорицу Лана Менига; Антонија Станишић Шперанда је Марина, Ивана Боланча глуми Јелену, док Тена Немет Бранков игра Наташу. Свака од ових глумица направила је оригиналну студију свог лика, као што и све заједно обликују снажан женски зид међусобне подршке у ратним и мирнодопским увјетима радикалне оскудице.

Наташа Говедић
(*Нови лист*)

Представу носе снажна глумачка остварења слојевитих карактера, и ратом заувјек обиљежених особности.

Тања Новак
(*Равно до гна*)

Може се закључити да је *Хошел Зајорје* врло моћна, визуално атрактивна, емоционално згуснута и дјеломично полемична представа, која се не зауставља на виђење рата и прогнаничког искуства из аутсајдерске позиције прогнане, али заигране дјевојчице, него тај приказ заокружује перспективом данашњих 40-годишњакиња. Дакле, генерације која је почетком рата имала десетак година, а данас је престара за миграцију, но није премлада за озбиљно преиспитивање друштвених аномалија.

Нина Ожеговић
(*Т-иоршал*)

WRITER

IVANA BODROŽIĆ (VUKOVAR, 1982)

Bodrožić graduated in Philosophy and Croatian studies at the University of Zagreb.

She was the recipient of a distinguished literary prize Goran for Young Poets and the Kvirin Award of Matica Hrvatska for her poetry collection *First Step into the Darkness* in 2005. She published her poetry in various literary journals (*Vijenac*, *Quorum*, *Poezija*), and was also included in the anthology of contemporary Croatian poetry *The Consolation of Chaos*, edited by Miroslav Mićanović, as the youngest author, and the anthology *Walk on the Other Side*, edited by Damir Šodan. Her poems were translated into numerous European languages, while *First Step into the Darkness* was translated into Spanish.

Her novel *The Hotel Tito* was published in 2010 and received the Josip and Ivan Kozarac Award, the Kočić's Pen Award, and the Cyclops Award. In 2012, the German translation of the novel was published by Hanser, and the French by Acte Sud. The novel was also published in Serbia, Slovenia, Czech Republic, North Macedonia, Turkey, and Denmark. Together with the award-winning Bosnian director Jasmila Žbanić, she wrote a screenplay for the feature film based on this novel. She is also the recipient of the Večernjak's Ranko Marinković Award (2nd place) for the best short story in 2011.

DIRECTOR

ANICA TOMIĆ (ZAGREB, 1980)

She graduated in Comparative Literature and Croatian Studies at the Faculty of Philosophy in Zagreb, and in Theater Directing and Radiophony at the Academy of Dramatic Arts in Zagreb. She was a scholarship holder of Amsterdamse Hogeschool Voor de Kunsten and spent a semester with the directing department at the University of Pennsylvania in the USA. She was the founder of the Theater de Femmes (an amateur theater troupe), which operated from 1995 to 2003.

She almost regularly collaborates with the playwright Jelena Kovačić on her projects.

As an actress, she performs in theater, film, and television.

REVIEWS

This is an important and monumental play that aims right for the heart. *The Hotel Tito* at the City Drama Theatre Gavella is an original stage production by Anica Tomić and Jelena Kovačić based on the novel of the same name by Ivana Bodrožić, with Dijana Vidušin in the principal role who gently, but carefully, leads us into a salutary uncovering of the unconscious mind of the national consciousness.

(...) This new stage production at the Gavella theatre as directed by currently the most mature and invigorating of directors, Anica Tomić and Jelena Kovačić, is a prime example of how to truly direct a play, how to muse over a national trauma thirty years after the fact, not in order to pick at long-gone wounds only to provoke pain and frustration, but instead to allow deep-seated emotions to vent, to set them free, to help us rid ourselves of the poison within. Art heals, and the theatre heals when it is at its peak performance."

(Snježana Pavić, *Jutarnji list*)

I've been a theatre-goer since I was five years old. It's been more than five decades now. I can swear that not once have I seen an audience leave after a play without muttering a word, in complete silence, a silence that bears witness to a powerful experience, with due respect. That is how the audience left Gavella after the first performance of its solemn debut of *The Hotel Tito*, an original stage production by Anica Tomić and Jelena Kovačić, based on the novel of the same name by Ivana Bodrožić. This great novel, after ten years in waiting, has finally received its setting on stage. It was well worth the wait.

(...) All eight actresses have managed to perform their arduous roles, visibly putting their full trust into the narrative and the director. Much is to be said about the corporal aspect of the play – the sprints, the flights, the falls, the dancing, and all our actresses have pushed to their very limits to reach up to the task.

(...) Dijana Vidušin shines in the principal role to such an extent that after the closing scene, the viewer is left with the thought: "Good God, how on Earth does this lady return to her ordinary life after this?" This must be the utmost an actress can achieve.

(Bojana Radović, *Večernji list*)

The Gavella theatre's repertoire is simply extraordinary on stage: Dijana Vidušin in the principal role as Ivana, Ksenija Pajić as her Mother, Perica Martinović as the Grandmother, Aunt Slavica is played by Bojana Gregorić Vejzović, Zorica by Lana Meniga; Antonija Stanišić Šperanda is

Marina, Ivana Bolanča performs as Jelena, while Tena Nemet Brankov plays Nataša. Each and every one of these actresses has put on stage a highly original study of their respective characters, and the whole structure is tightly maintained by a powerful, feminine wall of mutual support both in wartime and peacetime circumstances of an unbelievable misery and pity.

(Nataša Govedić, *Novi list*)

This stage production is carried by powerful representations on stage of layered characters, of personages forever scarred by war.

(Tanja Novak, *Ravno do dna*)

One can conclude that *The Hotel Tito* is a robust, visually pleasing, emotionally dense and partially polemical stage production which does not stop at a vision of war and of an exile's experience as seen from an ostracized but playful girl, instead choosing to encapsulate the whole from the perspective of today's 40-year old self. The generation in question is one that was 10-years old at the outbreak of war, but is too aged today to migrate, but is certainly not too young to seriously put into question today's social paradoxes.

(Nina Ožegović, *T-portal*)

